MASTER M. C. V. V. N

|

MASTERS BLESSINGS

The Author D. NARAYANA RAO dedicates this book

to

C. V. V.

M. T. A.

and

to

all yoga Friends

—)o(—

సత్యయోగము

దీనిని భక్తి రహిత తారక రాజయోగమని కూడ అందురు. భక్తి రహిత తారక రాజయోగము అనే గ్రంథము శ్రీ కొత్త రామకోటయ్యగారు, శ్రీ పిన్నమనేని పున్నయ్యగారు ముద్రించి మనకు ఇదివరకే అందించి యున్నారు. ఈ యోగ విషయములు చాల వరకు తెలుగు జేసి విషయ సంగ్రహణమునకు యెంతయో దోహదము చేసి యున్నారు. శ్రీ ఎక్కిరాల క్రిష్ణమాచార్యులు గారు వారి సహజ పద్ధతిలో మాష్టరుగారి జీవితమును గురించి వ్రాసి యున్నారు. 'Discovery of Masters yoga' అని శార్వరిగారు ఒక గ్రంథమును ప్రచురణచేసి ఉన్నారు. వారందరు స్థిత ప్రజ్ఞులు. వారు అందరు అభినంద నీయులే. మాష్టరుగారు మనకు ఈ యోగమును గురించి తెలుసుకొనుటకు వీలుగా నోట్సును వ్రాసిపెట్టి ఉన్నారు. దానిని తిరుపతి వాస్తవ్యులు శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారి శిష్యులు అయిన శ్రీనివాసాచార్యులుగారు ప్రింటుచేయించు చున్నారు. ఇప్పటికి మూడు, నాలుగు భాగముల వరకు ప్రింటయినట్లు తెలియుచున్నది. అట్లే మాష్టరుగారు మన

క్రందించిన విజ్ఞాన సర్వస్వము ప్రింటులో చూచే అదృష్టము అందరికి కలుగుతుంది–అని నా ఆకాంక్ష. మాష్టరుగారు వ్రాసిన Memory and Memorandum యధాతధముగా తర్జుమాచేసి ఈ గ్రంథములో ప్రకటించు చున్నాము.

మాష్టరు గారి నోట్సులో ఇవ్వబడిన యోగ సంబంధమైన చిత్ర పటములను కూడా ఈ గ్రంథమున ప్రకటించు చున్నాము. జిజ్ఞాసువులు వాటిని ఉపయోగించుకొని సులభముగా క్లిష్ట విషయములను కూడ గ్రహింతురని మాకోరిక అట్లే యోగజర్నలులో ఇది వరకే సమాధానము ఇచ్చిన కొన్ని ప్రశ్నలకు తిరిగి ఆదే సమాధానములు చెప్పి ప్రశ్నోత్తర పద్దతిలో గుప్తము. క్లిష్టము అయినకొన్ని విషయములు తిరిగి చెప్పటమైనది. ఒకటికి రెండుసార్లు చెప్పడము అనేది ఒక రకపు భోదనా పద్ధతి కాబట్టి పునర్ముద్రణ. పునర్వ్యాక్య అను దోషములను పాఠకులు మన్నింతురు గాక. భక్తి రహిత తారక రాజయోగమును గుంటూరు మండలములో యోగప్రతిష్టాపన చేసిన శ్రీ M. N. గారు దీనిని "సత్యయోగ" అని అన్నారు. కనుక మేము దీనిని సత్యయోగ వివరణ క్రిందనే భావించు చున్నాము. మాష్టరుగారు స్థూలమును వీడిన తరువాత ఏమిజరిగినది, ఈ యోగము ఎంత మటుకు పూర్తి ఆయినది, ఇంకా ఏమైన మిగిలియున్నదా అనే విషయములు ముగింపు అనే చివర భాగములో చర్చించడమగును. "A.T.M." ఏవరో "M.T.A." ఎవరో అన్ని విషయములు మాకు తెలిసినంతవరకు అనుమాన రహితముగా, అర్ధవంతముగా, ఆ ముగింపులోనే చెప్పటమైనది. ఇది వరకు ఇట్టి గ్రంథము వాంచనీయము అని అను కున్నాము. ఇప్పుడు ఇది వాంచనీయమే కాదు. కర్తవ్యము అని కూడ తెలుసు కున్నాము.

మాష్టర్ సి. వి. వి. గురుభ్యోనమః

1. ఉపోద్ఘాతము : మనము వున్నాము. విశ్వము వున్నది. అందులో గ్రహములు, నక్షత్రములు, అనంతమైన ఆకాశము, అనేకపదార్థములు, వాయువు, నీరు, అగ్ని మొదలైనవి అన్ని వున్నవి. ఈ విశ్వమునకు ఘనకు వున్నట్లే ఒక ఆది స్థితి వుంటే అది ఎట్లా వుండాలి ? అది శూన్యమా ? లేక పరిపూర్ణమా ? శూన్యమునుండి శూన్యము వచ్చునే కాని సృష్టి ఏర్పడదు. కాబట్టి ఆదిస్థితి ఒక పరిపూర్ణస్థితి అయివున్నది. దానిని వేదాంత పరిభాషలో ఆదిబ్రహ్మత్వము అన వచ్చును.

సృష్టి యెట్లా జరిగి వుండాలి ?

ఒక చలన రహిత స్థితి నుండి చలన సహిత స్థితి యేర్పడుటయే ప్రథమ సృష్టి స్థితి అయివుండవలెను. అంతటా అది జరిగివుంటే పరిపూర్ణత స్థితికి లోపము వస్తుంది. కాబట్టి అచలనము ఒకచోటనే జరిగి వుండవలయును. ఒక రకముగా అది ఆదిశక్తి ప్రాదుర్భావమే. ఈ శక్తిక్రమతః పెద్దదయి,విజృంభించి పరమాణః స్వరూపములలో బయలుదేరి అనేక బ్రహ్మాండములను సృష్టించి వుండవలయును. పూర్ణ బ్రహ్మతత్వములో, పూర్ణశక్తి తత్వములో కూడా, పూర్ణప్రజ్ఞ, సంకల్పము వుంటి వుండవలయును. అనగా ఆత్మతత్వము రెండింటి లోనూ వున్నదనే భావన.

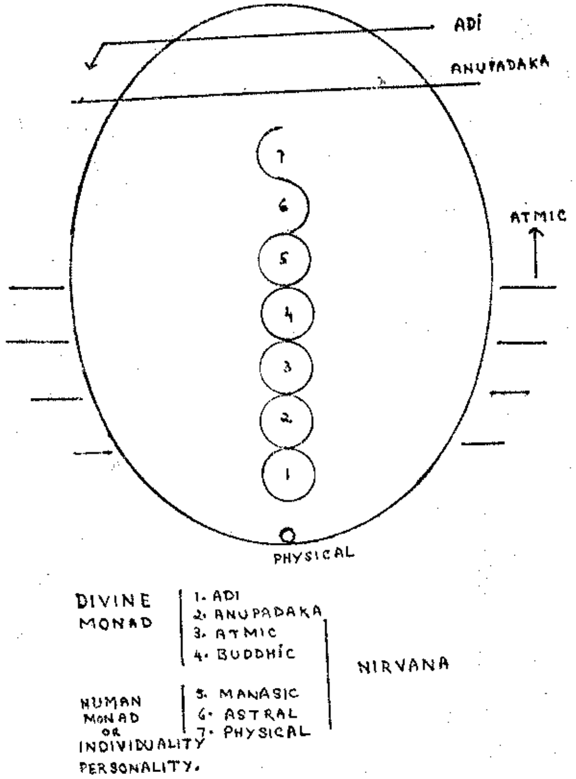

ఆది, అనుపాదక, ఆత్మ – అనే మూడు విభజనలలో అనుపాదక స్థితిని పొందిన ఆదిశక్తినుండియే ఆత్మతత్వము వచ్చివుండవలయును. ఆత్మ అనే.

దానిలో మూడు బీజాక్షరములు గలవు. అవి అ-త-మ. అకారము పురుష బీజము మకారము పురుష బీజము. మధ్యలో వున్న 'త'కారము-మాయాబీజము."త"అనే అక్షరము తనువునకు, రూపమునకు, సంజ్ఞ కనుక ఆత్మతత్వములోని కేంద్ర ములో ప్రకృతి తత్వము యొక్క మాయాబీజము వున్నందన ఆత్మ కూడా సెంటరు ట్రిక్ క్రియేషన్ అని యీ గ్రంథకర్త అభిప్రాయము.

పరమాత్మస్థితినుండి విడిబడినఆత్మలవాటికేంద్రములలోవున్న ఈలోపము వల్లనే తిరిగి పరమాత్మ స్థితికి పోలేక పోవుచున్నవి. అనగా మాయాతత్వ కేంద్రముగా గల ఆత్మ, శుద్ధ పరమాత్మ తత్వములో యిముడుటకు వీలులేదు. కనుక సృష్టిలోకి వచ్చిన యే ఆత్మకు పరిపూర్ణస్థితి వచ్చిననూ, ఆ ప్రథమస్థితిలో లయముకాక వేరుగనే వుండవలసి వచ్చినది. రూపము, గుణము యేర్పడిన ప్రతిదానికి ఆదిలో కలిసే అవకాశము లేదు. ఆదితత్వమునకు దగ్గరగా వుండి ఒక మోక్షస్థితి లేక, కన్సొలేషన్ లేక తృప్తిని పొందుచున్నవి. ఆదితత్వము, ఆత్మతత్వము కన్నా విశిష్టమైనది. ఆత్మజ్ఞానము యెంత పొందిననూ, ఆత్మ యేదో ఒక సూక్ష్మకోశములో వుండవలసినదియే కాని ఆదితత్వములో జీర్ణము కాదు. దాని వ్యక్తిత్వము కూడా పోదు. అట్టి మహోన్నత స్థితిని పొందిన ఆత్మలే మనకు భగవంతుడుగా, అవతారమూర్తులుగా యేర్పడుచున్నారు. కాబట్టి ఆత్మతత్వమునకు పైది, ఆదితత్వమునకు క్రిందిది అయి, ఆదిశక్తి పనిచేయు చున్నది. అదియే ఆదిశక్తి. తరువాతది పరాశక్తి. తరువాత మహాశక్తి. ఇట్లే తర తమ భేదములను గ్రహించవలయును.

మాష్టరుగారు త్రిమూర్తుల విషయము చెప్పుచూ వారిని త్రివిధ శక్తులను కట్టడిచేసిన త్రివిధ పురుషులు అని చెప్పినారు. ఈ పురుషతత్వమును, శక్తితత్వ మును, ఈ లోకము కూడా ఆడ, మగ, తేడాలతో మనము చూచుచున్నాము. విశేషమేమనగా యెవరున్నూ పూర్ణ పురుషత్వమునుగాని, పూర్ణ శక్తితత్వమును గానిపొందివుండలేదు. ఇది అంతాచూస్తే, సృష్టిఅంతా పురుష, ప్రకృతులకలయిక అయివున్నది. వీటితర, తమ భేదములే అసమానత్వమునకు కారణములై వున్నవి. బ్రహ్మ, శక్తి, పడుగు, పేక వంటివి. వీనిని ఒకచోట వర్ణించుచూ, "స్రోతం-ప్రోతం-యథావిద్ధి" అన్నారు.

ఆదిశక్తియే, అనుపాదకశక్తిని పొందిగాని, ఆత్మగారూపుపొందిగాని వుండీ వుండవలయును. పరమాణు స్వరూపములలో విజృంభించిన శక్తికి మూలము హీట్, అనగా వేడి, అనగా అగ్ని, విడివడిన శక్తి వలన దూరము అనగా ఆకాశము, కాలము యేర్పడుచున్నవి. చలనము వలన వేగము, వేగము వలన వాయువు, వాయువు వలన శబ్దము యేర్పడుచున్నవి. పరమాణువుల పరివర్తన ననుసరించి జలము, ధాతువులు, భూగోళములు యేర్పడుచున్నవి. ప్రథమస్థితిలో యివి మహాసూక్ష్మ రూపములలో జరిగి యుండవలయును. ఈ అనంతకాలములో యివి స్థూలరూపమునకు వచ్చి వుండవలయును. వికసించిన కొలది యేర్పడిన ప్రథమభాశీస్థితి అనగా శూన్యస్థితియే నిర్గుణ పరబ్రహ్మతత్వము. సృష్టిగా రూపొందిన పిదప అది సృష్టి బ్రహ్మతత్వము అయివున్నది.

2. బ్రహ్మతత్వము త్రివిధములు:- వివరణ : 1. ఆది 2. నిర్గుణ 3. సగుణము ఈ నిర్గుణమే శూన్యమైతే యీ శూన్యములో అనేక స్థితులు కలవు. ఆ స్థితులుఅన్నియుపూర్తి అయిన తరువాతనే సగుణముగానిలచినది. మాష్టరుగారు ఈ శూన్యస్థితిని 13 భాగములుగా విభజించిరి. అవి 1. నిల్ 2. గాన్ 3. లెస్ 4. యమ్టి 5. వాక్యూమ్ 6. నథింగ్ 7. నాట్ 8. నో 9. నవ్ 10. నన్ 11. వాయిడ్ 12. వేకెంట్ 13. నిహిల్. ఈ పదమూడు స్థితులు పూర్తి అయిన తరువాతనే స్థిరత్వము పొందిన సగుణ స్థితి యేర్పడినది. మానవుడు సృష్టిబ్రహ్మ తయారు చేసిన లోకములలో చివరకు వచ్చినవాడు.

పరమాణువు మధ్యవున్న అవ్యక్తమైన కేంద్రములోని ఈ పరమాణు భాగములే ఎలక్ట్రాన్, న్యూట్రాన్,ప్రోటాన్ మొదలైనవి. కేంద్రముపై ఆధారపడి కేంద్రనిర్ణీత పద్ధతిలో ఒక పరిధిలో తిరుగుచున్నవి. వీటికి ఆత్మవిషయక పరిజ్ఞానమున్నట్లు కన్పించదు. శక్తి వున్నది. కేంద్ర పరివర్తియగు శక్తికి ప్రాణము లేదు. ఈ కేంద్రము శూన్యము వలె వుండును. కాని శూన్యము కాదు. ఈ ఎలక్ట్రాన్, ప్రోటాన్ మొదలైన వాటిని ఒక నిర్ణీత పద్ధతిలో వుంచగలిగిన నేర్పు, లేదా జ్ఞానము వున్నట్లు మనము గ్రహించవచ్చును. దీనిని జ్ఞానము అనుటకన్న స్వభావము అనుట మంచిది. ఈ ఎలక్ట్రానుల, ప్రోటానుల యొక్క సంఖ్య మారినప్పుడు, మూల పదార్థము కూడా మారుచున్నది. కావట్టి ఈ పరమాణుతత్వములో "మారుట" అనునది కూడా ఉన్నది. అయితే దీనిలో ప్రాణములేదు.

జీవము కూడా లేదు. జీవతత్వమే ఆత్మతత్వము. ఆత్మతత్వమే బ్రహ్మతత్వము. ఇది పదార్థము కాదు. అనిర్వచనీయము. ప్రాణము బ్రహ్మ తత్వము నుండి సంక్రమించవలెను. శక్తి పదార్థము నుండియే యేర్పడుచున్నది. బ్రహ్మ, శక్తి, ఈ రెండు కలసి పనిచేసినదే సృష్టి, సృష్టి ప్రారంభము అనేది ఎప్పుడు జరిగినదో మన వూహకందదు. మానవుడనేవాడు యేర్పడక ముందు జరిగినది. మానవుని మేధస్సుకు ఇంకా ఆ సర్వజ్ఞత యేర్పడలేదు. పరమాణు మూలమైన సృష్టిలో మార్పు అనేది సహజము. అది దాని స్వభావము. బ్రహ్మతత్వములో మార్పు లేదు. యిప్పుడు మనలో వున్నది బ్రహ్మతత్వము కాదు. కావట్టి మనము రెండు విధములుగా అభివృద్ధి పొందవలయును. ఆత్మ సంబంధములో పరిపూర్ణత, ప్రకృతి సంబంధములో పూర్ణశరీరము. చిర, స్థిర రూపము, లేక శరీరము యేర్పడినచో పూర్ణమానవుడు యేర్పడుచున్నాడు. యోగము అంటే రెండింటి కలయిక. పూర్ణస్థితిలో శక్తి, బ్రహ్మతత్వములు కలసి, నిలచి, పని చేసినచో పూర్ణ సృష్టి జరుగును. పూర్ణ మానవుడు ఉద్భవించును. దీనికే యీ యోగము.

3. మాష్టరుగారు భక్తిరహిత తారక రాజయోగమును గురించి యిచ్చిన వివరములు : మాష్టరుగారు మనకు అందించిన యోగ విజ్ఞానమును బట్టి కొన్ని సంగతులు తెలుసుకొనవచ్చును. ఆది బ్రహ్మతత్వములో శీతలత్వము కలదు. అది ఘనీభవించివుండును. దానిలోనే సర్వపూర్ణతత్వములు గుప్తముగా వుండును. దానినే మనము "హిడెన్స్" అనవచ్చును. ఈ గుప్త స్థితిని మాష్టరుగారు "హిడెన్స్" అని యుండిరి. అచటయేర్పడిన సంకల్పమునే "హింట్" అన్నారు. హింట్ అనగా ఒక సూచన. ఈ హిడెన్స్ యెచట వుండి పనిచేయుచున్నదో దానిని "పిట్యూటరి" అని అన్నారు. ఈ పిట్యూటరి అనేది బ్రహ్మాండముల సృష్టింపు లేక లోకముల సృష్టింపు లేక బ్రహ్మీస్థితి. ఈ సృష్టి యీవత్తు బిందువులో ప్రారంభమై అండముగా నిలిచినది. ప్రతి అండములో ఆకాశము కలదు. ఆకాశము అంటే "స్పేస్". అది సంకోచ వ్యాకోచముల వలన కలుగుచున్నది. అతి చిన్నదైన స్థితిలో అది "శ్వాన్". శ్వాన్ అంటే హంస. పూర్ణవిస్తరణ తరువాత అదే బ్రహ్మాండము లేక విరాటు రూపము అగుచున్నది. ఈ సంకోచ, వ్యాకోచముల వలన శ్వాస యేర్పడుచున్నది. అనగా "బ్రీతింగ్".

ఆదితత్వము నుండి లోకాలోకములు బహిర్గతమైనపుడు నిశ్వాసమగుచున్నది. ఉచ్ఛ్వాసము ద్వారా అంతర్గతమైనపుడు గుప్తమగుచున్నది. ఈ ఉచ్ఛ్వాస, నిశ్వాసములలో వున్నదే ప్రాణము. ఇదియే సృష్టికి ఆధారము. అనంతప్రాణము విస్తరించి బహిర్గతమై, లోకాలోకములను సృష్టించును. ఈ ప్రాణమునకు మూలస్థానము ఆదిబ్రహ్మతత్వమే. అయితే విశ్వాల నిండా, లోకాలనిండా అది అనేక రూపములలో, అనేక దేహములలో, పనిచేయుచునే వున్నది. ఆప్రాణము లయమైన సృష్టి నశించుచున్నది. ఆ ప్రాణము పోయిన దేహములు కూడా నశించుచున్నవి. ఆ ప్రాణము ఆదిలో పూర్ణమైననూ అంత్యములో క్షీణస్థితిని పొందుచున్నది. సృష్టి విధానములో ఈ ప్రాణము అనేది పూర్ణమై, సర్వత్రా వున్నచో సృష్టి నశించదు. మాష్టరుగారు మొదట చేసిన "ఎక్స్పెరమెంట్" అనగా ప్రయోగములో ప్రయత్నించి సఫలమైనది ఈ ప్రాణవిషయములోనే. మాష్టరు గారు యీ అనంతప్రాణమును యీ భూమి వరకు తీసుకొని వచ్చిరి. ఇపుడు యీ యోగసాధకులందరకు ప్రాణము అనంతముగనే లభ్యమగుచున్నది. అయితే శరీరాదులకు యేర్పడుచున్న రోగములు, చావులు, యింకనూ వుంటూనే వున్నవి. ఈ సృష్టి గ్రహ, నక్షత్ర, పితృదేవ, దేవ వర్గములపై ఆధారపడి, ఒక చతుర్ముఖ బ్రహ్మ సంకల్పమువల్ల యేర్పడుచున్నది. ఈ పైచెప్పిన బ్రహ్మ దేవ, పితృ, నక్షత్ర గ్రహాదులకు పరిపూర్ణత్వము లేనందున, ఈ సృష్టికి పరిపూర్ణత రాలేదు. ఈ పైచెప్పిన వారికి ఈ సృష్టి యేర్పాటుతో స్థిరత్వములేదు. పూర్ణజ్ఞానము లేదు. పూర్ణ ఆనందములేదు. సృష్టి యొక్క మూలము ఒక మహా ప్రకృతి యనుకొనిన, ఆ మహాప్రకృతి మారుచునే వున్నది. రక్షణము మారుట దాని స్వభావము. ఈ చతుర్ముఖ బ్రహ్మ ఒక విధముగా మహాప్రకృతిలోని భాగమే. మార్పు అనేదే లయము. మార్పు అనేదే పునః సృష్టి. మార్పు అనేదే లోకాలోకములకు కారణము. మార్పు అనేది కాలప్రమాణమునకు కూడా కారణము. ఆదిస్థితిలో వున్న పూర్ణత్వము మనకు సంక్రమించుటలేదు. అది స్థితిలో ఒక కేంద్రము లేదు.

ఈ సృష్టికి మూలము, ఒక కేంద్రస్థానము. ఈ సృష్టికంతకు కేంద్రస్థానముగా ఆదిశక్తి వున్నది. కాని అది బ్రహ్మకాదు. అది బ్రహ్మతత్వము, ఆదిశక్తికి మూలమైయున్నది. సృష్టి పూర్ణత్వము పొందవలనంటే, కేంద్రము,

శక్తినుండి లేక ప్రకృతి నుండి కాక పురుషతత్వము, లేక ఆదిబ్రహ్మతత్వమునకు మార్చవలయును.

4. గమనించదగిన విషయములు :

మాష్టరుగారు మనకు అందించిన విషయములలో ఈ క్రిందివి చాలా ముఖ్యమైనవి. 1) ఇక్కల్ట్ 2) అక్కల్ట్ 3) గ్యాస్ ఎయిర్ 4) స్పిరిట్ 5) బిందు 6) అణువు 7) పరమాణువు 8) జీవ.

1) "ఇక్కల్ట్" ఇది పరమశీతల స్థితి, "కూల్" అనవచ్చును. 2) "అకల్ట్" అనగా హీట్, వేడి లేక ఉష్ణము. దీనివలన ప్రథమస్థితియైన ఘనస్థితినుండి ద్రవీకరింపబడుచున్నది. 3) "గ్యాస్ ఎయిర్" మూడవస్థితిలో ఆ ద్రవించినది వాయురూపములో నిలచుచున్నది. 4) "స్పిరిట్" నాల్గవస్థితిలో అనంతవాయు తత్వము నుండి ఖండికలై, త్రుంపులై, ఒక పరిమిత విస్తీర్ణత కలిగిన స్పిరిట్ అగుచున్నది. 5) "బిందు" అయిదవస్థితిలో ఈ స్పిరిట్ సంకోచమువలన బిందువు అగుచున్నది. ఈ బిందువు ఘనీభవించి ఆరవస్థితియైన అణువు అగుచున్నది. ఈ అణువు బద్ధలై ఏడవస్థితియైన అనేక పరమాణువు లగుచున్నది. ఈ పరమాణువులు యింకనూ సూక్ష్మములై ప్రాణస్థితిని పొంది ఎనిమిదవస్థితియైన జీవులగుచున్నవి. ఈ జీవతత్వమునకు క్రమతః ఆత్మ, బుద్ధి, మనస్సులు యేర్పడి మానవరూపము పొందుచున్నవి. ఆత్మ, బుద్ధి, మనస్సు కలసినస్థితిని ప్రాణకళ అని అన్నారు.

ఇట్లే ఈ సృష్టి విధానమునకు ఒక వరుసక్రమము చెప్పియున్నారు. ఆత్మ విషయములో కూడా 4 రకములుగా చెప్పియున్నారు. 1) పరమాత్మ 2) ప్రవేశాత్మ 3) అంతరాత్మ 4) జీవాత్మ.

5. సృష్టివిధాన వరుసక్రమము :

ఆది బ్రహ్మస్థితినుండి బయలుదేరినది, ఆది ప్రకృతిస్థితిలోనికి వచ్చుచున్నది. ఈ మహా ప్రకృతిలోనికి, లేక ఆది ప్రకృతిలోనికి యేదైతే ప్రవేశించినదో అదియే ప్రథమసృష్టి. దానిని వరుసక్రమములో 1) ప్రవేశ. 2) వ్యాపక. 3) గతి. 4) కిరణ. 5) ఆరోగ్య. 6) భక్త. 7) రహిత అను ఏడుస్థితులుగా

తెలుసుకొనవలయును. అనగా ఒకసారిగా సృష్టియేర్పడలేదు. ఈ అనంతతత్వమును ఒక అనంతమైన "స్పేస్"గా తీసుకొనినచో అటువంటి అనంతములు

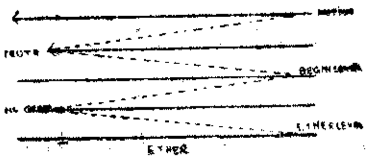

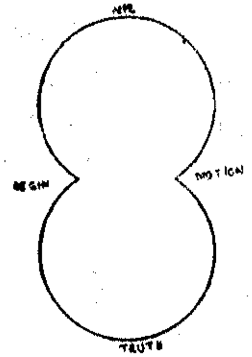

ఆదిలో అనంతముగా కలవు. ఈ చర్య వ్యక్తావ్యక్తములకు కూడా అందని స్థితిలో జరిగినది. కాలము అనునది అప్పటికేర్పడలేదు. కాలము అనునది దేశముతోనే యేర్పడినది. అనగా "స్పేస్", "టైమ్" ఒకేసారి యేర్పడినవి. టైమును బట్టి స్పేసున్నూ, స్పేసునుబట్టి టైమున్నూ నిర్ణయించు కొనవలసినదియే కాని యితరత్రా వీలులేదు. ఇపుడు మనము "ప్రవేశ" అనే మొదటి స్థితిని గమనించుచున్నాము. ఆ ప్రవేశము చేసినది వ్యాప్తి చెందినది. వ్యాప్తిచెంది నందువలన దానికి గతులు, మార్గములు యేర్పడినవి. మార్గములో పయనించు విధానము వలన అనగా గతి యేర్పడుటవలన ఆదికిరణమైనది. "రే" ఆ కిరణ మేక్షణస్థితిని పొందక "ఆరోగ్య" అయినది. ఈ ఆరోగ్యస్థితినుండి త్రిక్తస్థితి యేర్పడుచున్నది. ఈ త్రిక్తమే, యమ్.టి.ఏ. స్పేస్‌లోనికి ప్రవేశించిన బ్రహ్మతత్వము. త్రిక్తము నుండి బహిర్గతమై రహితమైన స్థితిని పొందుచున్నది. ఈ రహితస్థితి నుండి బహిర్గతమైనదే తారకము. ఈ తారకస్థితినుండి "మానిఫెస్టెడ్ ఆఫ్ వెల్యూట్" సగుణ బ్రహ్మత్వము యేర్పడుచున్నది. కనుక తెలుసుకొనవలసి

నది. ఆది బ్రహ్మతత్వము నుండి సగుణ బ్రహ్మతత్వమునకు వచ్చులోపల, ఒక ఖాళీ, ఒక త్రిక్తము, యేర్పడి ఈ సృష్టికి, ఈ ఆదికి మధ్య ఒక అడ్డంగా రేక కందకముగా యేర్పడుచున్నది. దీనినే "నిర్గుణము" అని కూడా అన్నారు.

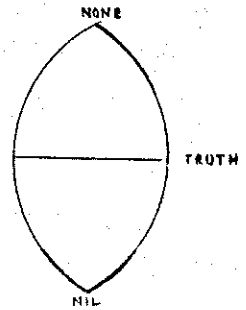

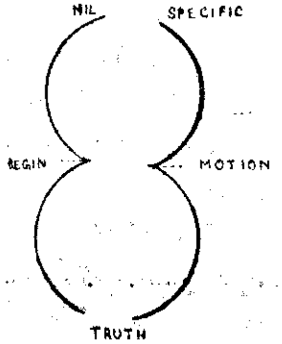

ఈ నిర్గుణములో కూడాఅనేకదశలు వున్నవి. నిర్గుణము యొక్క చివరదశ ఈసృష్టి బ్రహ్మతత్వమునకు మూలమైయున్నది. ఈ సృష్టిలో యేదియున్నా నిర్గుణమును దాటలేదు. అందువలననే ఆది బ్రహ్మతత్వము అందుబాటులోనికి రాలేదు. ఆదినుండి వచ్చిన మాష్టరుగారు ఆ పనికై వచ్చినందున వారు ఆది బ్రహ్మతత్వములో ఒక కేంద్రమును నిర్మించి అచటనుండి "నిర్గుణము" అనే కందకముపైన ఒక వంతెనను సగుణ బ్రహ్మత్వ ప్రథమ స్థితివరకు నిర్మించియున్నారు. దీని ఈ యోగ పరిభాషలో "హయ్యర్ బ్రిడ్జి" అంటారు.

ఇపుడు తెలుసుకొనవలసినది ఒకటి వున్నది. ఈ "యమ్. టి." అనగా ఖాళీ వున్నస్థితి. ఒకరకమైన బ్రహ్మస్థితి యేర్పడిన సృష్టిలో రెండు విధానము లున్నవి. 1) అవతరణ, (ఇన్‌వల్యూషన్) 2) పరిణామము (ఎవల్యూషన్) అవతరణ అనునది ఆత్మవిషయకమైనది. పరిణామము అనునది ప్రకృతి సంబంధ మైనది ఒకరకము. ఒకటి బ్రహ్మతత్వము రెండవది ప్రకృతి తత్వము. కాబట్టి బ్రహ్మమును ఒక విధముగా చూచిన దానిని మూడు రకములుగా వూహించ వచ్చును. 1) యమ్. టి. అప్ సెల్యూట్ 2) ఇన్ వాల్వుడు అప్ సెల్యూట్ 3) ఏవాల్వుడు అస్ సెల్యూట్. ఈ మూడు కలసిననే పూర్ణస్థితి. పరిపూర్ణ ప్రకృతి రూపములో, పరిపూర్ణ బ్రహ్మతత్వము నిండి భిక్తము రహితమై, అనగా ఖాళీలేకుండా పోయిన దయినిలచిన మానవుడు, అమృతత్వము పొంది, పూర్ణజ్ఞానముతో, పూర్ణ ఆనందముతో, పరిపూర్ణ తత్వముతో నిలచుచున్నాడు. ఈ సృష్టికి యిదియే గమ్యము ఈ గమ్యము చేరగనే సృష్టి ఆగిపోవును అని అనుకొనుట అజ్ఞానము.

ఈ సృష్టిని పరిశీలన చేయవలయు ననిన ఈ సృష్టి రూపమునవున్న కుండ లినివి పరిశోధించవలయును. సృష్టిలోని అన్ని దశలు కుండలినిలో వున్నవి. సృష్టి రహస్యము లన్నియు కుండలినిలో కలవు. సృష్టి ప్రథమస్థితియే కుండలిని యొక్క ప్రథమస్థితి. ఇక కుండలిని అనే దానిని, దాని రూపవునాదులను, దాని కార్యక్రమములను, దానిస్థితిని తెలుసుకొందము. సృష్టి అరంభమే కుండలిని ఆరంభము. సృష్టిలోని మార్పులన్నియు కుండలినిలో కలవు. కుండలిని పరీక్షించి దానిలోవున్న భిక్తరహస్యములను తెలుసుకొనిన మీదటగాని ఆది బ్రహ్మతత్వ సిద్ధి కలుగదు.

మనము చూస్తున్న ఈ గ్రహములు, నక్షత్రములు, అన్ని ఒక అండ ములో వున్నవి. ప్రతి అండములోను ఒక చతురస్రము కలదు. వ్యాసము నకు ఊర్ధ్వముగా ఒక త్రిభుజము, క్రిందుగా ఒక త్రిభుజము కలసి చతురస్రము అగుచున్నది. పై నుంచి క్రిందివరకు 14 లెవల్సు యేర్పడగా క్రిందవున్న యేడు లోకములలో 6వ దగు బుద్ధిక్ లెవలునుండి ఈ సృష్టి జరుగుచున్నది. ఇది అంతయు ఒక వృత్తములో యిమిడ్చిన మనకు కొంత అవగాహన యేర్ప డును. ఇటువంటి వృత్తములు 100 కలవు. ప్రతి వృత్తములోను చతురస్రము

కలదు. దీనినే "విరాట్" అందురు. ప్రస్తుత సృష్టి అంతయు ఒక మహా విశ్వము లోని 6వ విరాటులో బుద్ధిక్ లెవలులో జరుగుచున్నది. ప్రస్తుత సృష్టికి మూలము ప్రణవము. అనగా "ఓం" ఈ బుద్ధిక్ లెవలులోని విరాటు లన్నింటిలోను సృష్టి పూర్తి అయినచో, బుద్ధిక్ లెవలు పూర్తి అగును. తరువాత మెంటల్ లెవలులో సృష్టి ప్రారంభమగును. ఇటువంటి మహావిశ్వములు యిప్పటికి 84 జరిగి పోయినవి. ఈ 84 మహా విశ్వముల అధిపతులను బ్రహ్మలు అనవచ్చును. ఇపుడు వారందరు వారికై యేర్పరచిన స్థానములో విశ్రమించుచున్నారు. ఒక దానిపై నొకటి ఈవిశ్వములన్నియు నిలువుగా నిలుచుని వున్నవి.అనాదిలో ప్రథమ ములో యేర్పడిన బ్రహ్మాండము అన్నిటికన్న పైన వుండును. ప్రస్తుత సృష్టిని జరుపుచున్న బ్రహ్మాండము అడుగునవుండును. దీనినే మాష్టరుగారు ఎమ్. టి. ఎ. అని అన్నారు. ఆదినుండి వచ్చిన అణు స్వరూప బ్రహ్మాండము మారి, క్రమతః మానవుని సృష్టించు చున్న దానిని A. T. M. అన్నారు. అనగా "ఆది టచ్స్ మాన్" అది బ్రహ్మాండములుగా, నిలువుగా నిలబడినపుడు దానిని M.T.A. అనుచున్నాము. ఇప్పటివరకు అనగా ఈ యోగము ప్రారంభమునకు పూర్వము వరకు యెంత పెరిగిననూ, ఆదితో "లింక్" యేర్పరచుకొనలేక పోయినది. కారణము అది,ఆదినుండి బహుదూరము, బహుకాలముగడిచివచ్చినది. ఈకాలమే ఈదూరమే. అడ్డంగా నిలచినందున ఆదిస్థితికి తిరిగిపోలేక పోయినది. ప్రస్తుతము మాష్టరుగారు ఆదినుండి తనంతటతానుగా వచ్చి M. T. A లో జొరబడి తన ద్వారా ఆదిస్థితికి"కనెక్షన్"యిచ్చియున్నారు. ఒక రకముగా ఈM. T. Aని మహా ప్రకృతి అనవచ్చును. దీనికి పైనవున్న నిర్గుణము యిప్పటికి పరతత్వ మును అందుకొనగలిగినది. ఇట్లే ఈ మహా విశ్వములను కుండలినీలుగా కూడా చెప్పబడినది. ప్రస్తుత సృష్టి నాల్గవది. దీనికి పూర్వము ధాతు, వృక్ష, మృగ వర్గములు యేర్పడినవి. ఈ నాల్గవదైన మానవ సృష్టి 4వ కుండలినీలో జరుగు చున్నది. ఇది కేంద్రమునుండి హారిజాంటాల్‌గా అనగా అడ్డముగా విస్తరించు చున్నది. ఆదినుంచి వచ్చిన ప్రథమ కుండలిని ధాతువర్గమును, ద్వితీయకుండలిని వృక్షవర్గమును, తృతీయ కుండలిని జంతు వర్గమును, చతుర్థ కుండలిని మానవ వర్గమును, సృష్టించెను. ఈ ప్రథమ కుండలినికి ముందు వున్న సూక్ష్మ కుండలి నిలో కేంద్రము కలదు. ఆ కుండలినిలో నిర్గుణమే కలదు. అనగా ఖాళీ. అచట